

En færøsk digter i Vanløse

af Jørgen Vibe Frederiksen

Mín sorg er ein kvinna so marmorbleik,
hon stendur á brimbørdum strondum,
hon hoyrir stormanna villa leik
og dans á fjallbygdum londum.

Tá flagsar í vindinum náttmyrka hár,
og snarljós úr eygunum fljúgva:
"hvat leingi vilja tit, vónleysu ár,
sum svangir ormar meg súgva?"

Og i dansk oversættelse (ved JVF):

Min sorg er en kvinde så marmorbleg,
hun står på hærgede strande,
hun hører stormenes vilde leg
og dans over bjergrige lande.

Da flagrer i vinden det natmørke hár,
og lynglimt fra øjnene lue:
"hvor længe vil I, fortvivlende år
som hungrende orme mig udsuge?"

Disse smukke indledningsstrofer til digtet *Min sorg* i digtsamlingen *Yrkingar* (1914) er skrevet af den færøske digter, oversætter og jurist Janus Djurhuus. Djurhuus regnes af mange for en af Færøernes største digtere og stamfader til den moderne færøske poesi på trods af, at flere færinger påstår, at han faktisk ikke talte særlig godt færøsk nok på grund af sine lange ophold i Danmark.

Jens Hendrik Oliver Djurhuus (kaldt Janus) blev født i Áarstovu i Tórshavn den 26. februar 1881 som søn af bonde og fisker Óla Jákup Djurhuus og Else Marie (født Poulsen). Han var i øvrigt bror til den ligeledes kendte lærer og digter Hans Andrias Djurhuus (1883-1951).

Efter at have taget priliminæreksamen i 1897 i Tórshavn drog Janus til Danmark og tog studentereksamen i 1900 fra Rønne Latinskole (nu Bornsholms Gymnasium). I 1911 blev han cand.jur. fra Københavns Universitet. Herefter arbejdede

Fig. 1: Janus Djurhuus

han som fuldmægtig i forskellige advokatvirksomheder, drev 1915–18 egen praksis som overretssagfører i København og var 1918–21 assistent i Københavns byret. Fra 1922 virkede han som overretssagfører på Færøerne, men vendte tilbage til København i 1928, vistnok fordi han fik fradømt sin sagførerbestalling. Det blev dog til adskillige afstikkere til Færøerne indimellem. I slutningen af 30'erne vendte han tilbage til sin fødeø, hvor han døde den 31. august 1948.

Som sagfører var han vist ikke meget beventd. Blandt andet rodede han sig ind i en bedrageriaffære, som resulterede i et 80 dages ophold i Vestre Fængsel. Desuden havde han et stort problem med "de våde varer", der skaffede ham en masse problemer på halsen: Skilsmisse (han var gift nogle år med Anna Kathrine Sofie Christiansen), faderskabssager og beskyldninger om telefonterror. Et afvænningsophold på et kloster i Belgien blev en lykkelig tid for ham, men synes ikke at have haft den helt store virkning.

Hans mange drukturer og rejser hjem til Færøerne, gjorde at han ofte måtte skifte bopæl. Vi finder ham således bl.a. i Bredgade, på Gammel Kongevej, Borups Allé, i Peder Skrams Gade og sine sidste år i Danmark i en stuelejlighed i en villa på Limfjordsvej 30 i Vanløse. På førstesalen havde i øvrigt den bornholmske forfatter og skibskaptajn Otto Lütken (1880-1934) boet i en række år.

Fig. 2: Limfjordsvej 30 i dag. Foto: JVF

Fra sin lejlighed på Limfjordsvej blev han stamgæst på den nærliggende Aalborg-Kroen på hjørnet af Sallingvej og Morsøvej, men fik i sine ædru perioder også tid til bl.a. at oversætte *Iliaden* til færøsk (*Ilionskvæði*). I det hele taget var Djurhuus velbevandret i latin og oldgræsk, sprog, han havde lært i sine unge dage hos sin mentor, pastor Emil Bruun (1864-1914), der var præst på Færøerne indtil 1897.

Fig. 3: Fire berømte færøske forfattere. Fra venstre: J.H.O. Djurhuus, Jørgen-Frantz Jacobsen, William Heinesen og Hans A. Djurhuus (1924). Foto: Wikimedia Commons.

Ved sin død forelå der over 200 digte og oversættelser fra hans hånd, foruden – som sagt – Homer, men også Platon.

Litteratur:

Hanus Kamban: *J.H.O. Djurhuus. En litterær biografi* (Bd 1-2), Syddansk Universitetsforlag, Odense 2001.